

Јуриј Жидченко

МАНИЈА

заправо, да...

то је манија.

нема ничега
да живот смирим.

спавам
на рушевинама
настајања

и вечност
не могу
да појурим.

ти си – моја магија
без магнетијума,

мој одмор
без породице
на мору...

предања
без оправдања,

моја историја
саткана од торијума.

НАПОР

свака религија
рођена је еволуцијом.

сегрегацијом – мастурбацијом,
полуцијом – револуцијом.

притиском
танатоса,

пластичношћу
ероса,

уробором хорноса,
укусом гироса...

љубавном еугеником,
грчевима смрти,

генијима
и масама,

вртлогом
теста,

генетско ђубре,
космички дијаманти...

као у игрицама што убијају.
сваки пут –

и ниједном!

ВОЉЕНА

звао сам је
моја анорексичарка.

и бежао што даље
првим возом електричара.

била је
моја врела гранчица,

плесачица,
радознала,
еклектичарка...

глумица зимска
и заборављена лична преписка.

безумљем плускова,
црвена болничница.

из књиге судбине
банална навика,

поткупљиви пупољак,
лажљива хистеричарка.

у просторима среће
дивља страничица...

са длана
одлетела

трепавица.

ЗА МУШКАРЦЕ

на очев рођендан
пробудио сам се
без лица...

то је јебена прича
без почетка

и до курца!

идем
на оближњу пијаци –

да купим
своје лице,

у песници
стежем смело

мајчинско
прстењак-врело...

продавци
на пијаци тој

сви су очевих
fucking лица!

продају
лице оца

и одлазе

без лица.

па како си ми?
већ си отац?

па онда ти...

лако
бити неће.

БИПОЛАРНА ЉУЉАШКА

у дубини депресије,
у понирању,
у ишчекивању дна,
на дну...

манија живи
у узнемирености одупирања

у сјају
маније што гори
депресија чека

попут игнорисане
неизбежности смрти

време се разоткрива
као тело
супротног пола.

осмехујући се,
космички родитељи посматрају
усвојено дете –

оно љуља љуљашку
северног и јужног пола
самостално.

полови мисле: оно може само...
оно мисли: ја ћу сам, ооо!

оса
океана универзума
чини им се
непомична.

(С руској превела Мелина Панаошковић)